

ԵՐԱՌԵԱՔԹԻ, 16 ՆՈՅԵՄԲԵՐ, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, ԿՈՒՐ ինձ իմաստութիւն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալ ՚յիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 75

ԱՍՏՈՒԱԾ Է ԱՇԽԱՐՀԻ ԴԱՏԱԻՈՐԸ

Քոհութիւն կը յայտնենք քեզի, ո՛վ Աստուած, գոհութիւն կը յայտնենք քեզի:
Կը հռչակենք քու անունդ, եւ կը պատմենք սփանջելի գործերդ:
«Երբոր որոշած ժամանակս գայ, ես արդարութեամբ պիտի դատեմ, – կ'ըսէ Աստուած:
Երբ աշխարհը եւ անոր բնակիչները սասանին,
ես հաստատուն պիտի պահեմ երկրին հիմքերը:
Սնապարծներուն կ'ըսեմ, – "Կը բաւէ պարծենալ".
ամբարիշտներուն կ'ըսեմ, – "Կը բաւէ հպարտանալ,
դադրեցուցէ՛ք ձեր ամբարտաւանութիւնը, գոռոգութեամբ մի՛ խօսիք"»:
Արդարեւ դատաստանը ո՛չ արեւելէն կու գայ,
ո՛չ արեւմուտէն, ո՛չ հարաւէն, ո՛չ ալ հիւսիսէն.
այլ՝ Աստուած է դատաւորը, որ մէկը կը խոնարհեցնէ ու միւսը կը բարձրացնէ:
Որովհետեւ Տիրոջ ձեռքին բաժակ մը կայ՝ բարկութեան թունդ գինիով լեցուն.
այդ բաժակէն խմել կու տայ երկրի բոլոր ամբարիշտներուն,
որոնք գայն պիտի քամեն իր մրուրով միասին:
Գալով ինծի, ես յաւիտեան պիտի ցնծամ,
երգով պիտի ներբողեմ մեր հայրերուն Աստուածը:
Ամբարիշտները իրենց ամբողջ հպարտութեամբ պիտի խորտակուին,
մինչ արդարները զօրութենէ զօրութիւն պիտի բարձրանան:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէրոյ արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոյ, որ ապաւէն ես նեղէրոյ:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի ԿՈՒՐ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ք արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԺՈՐ

ԴԱՆԻԷԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹԻՒՆ

4:19-33

ԴԱՆԻԷԼ ԵՐԱԶՐ ԿԸ ՄԵԿՆԷ 4:19-33

Յաճախ մենք կը սպասենք ու կ'ակնկալենք, որ Աստուած անմիջապէս միջամտէ ու վերջ տայ այն երեւոյթներուն, որոնք հաճելի չեն, որոնք մարդկային չեն, որոնք անընդունելի են, սակայն կը մոռնանք Պօղոս Առաքեալի այն խօսքը երբ կ'ըսէ. «Աստուծոյ համբերութիւնը փրկութիւն համարեցէք»: Կը նշանակէ եթէ Տէրը անմիջապէս չի միջամտեր, ուրեմն կ'ուզէ առիթ տալ ապաշխարութեան, որովհետեւ Անիկա մեղաւորին մահը չ'ուզէր, այլ անոր դարձը եւ փրկութիւնը: Միւս կողմէ նաեւ երբ կը հասնի պահը միջամտելու, Աստուած չի սպասեր, այլ անմիջապէս գործի կ'անցնի: Ահա այդ երեւոյթին օրինակը Դանիելի 4-րդ խ: Նաբուգոդոնոսորի երազը ու ան որ բացատրութիւնը:

Հասաւ պահը երազին բացատրութիւնը տալու: Նախքան այդ բացատրութիւնը, սակայն, Դանիել պահ մը կը խռովի, որովհետեւ ինչ որ պիտի փոխանցէ որպէս բացատրութիւն անմիջապէս թագաւորին կ'ապուած է: Դանիելի այս խռովիլը, ոչ թէ որովհետեւ կը վախնայ թէ ինչպէս ըսէ թագաւորին, այլ այն վիճակը որուն մէջէն պիտի անցնի թագաւորի: Նախ Դանիել երբ կը դիմէ թագաւորին, որպէ՛ս երկրաւոր թագաւոր, անոր մէջ տենելու յարգանքը, երեքեք սակայն չ'մոռնալով, իսկական Տէրը Աստուած Ինքն է: Դանիել կը սկսի ըսելով. «Այդ ծառը որ տեսար, դուն ես, որ մեծցար եւ ուժովցար» 22 հմր: Դանիել յարակօրէն ցոյց կու տայ, որ Նաբուգոդոնոսոր մեծ չ'ընաւ, զօրաւոր չ'ընաւ, այլ այդ մեծնալն ու զօրանալը աստիճանաբար եղան: Այս մէկը մեզի կը յիշեցնէ որ որեւէ մէկը ոչ հարուստ եւ ոչ ալ զօրաւոր կը ծնի, այլ երկրաւոր կեանքի ընթացքին իրեն կը փրուին, իսկ փրուելէ ետքն ալ նայած այդ փրուածը ինչպէս եւ ինչ բանի համար կ'օգտագործուի: Դանիել այս երեւոյթը յարակօրէն կը ներկայացնէ թագաւորին, նաեւ յիշեցնելով պարկերաւոր ձեւով ու քու իշխանութիւնդ մինչեւ երկինք եւ երկրի ծայրերը հասաւ: Արքայապետութիւն մըն է, որ ըսել կ'ուզէ քու մէջդ արթնցաւ աստուածանալու վիճակ մը: Անոր մէկ տարբերակը կը կարդանք Եսայի մարգարէութեան 14 գլխուն մէջ:

Ահա այդ իսկ պարճառով պայը հասաւ որ այդ ծառը կտրուի ու փայտաւորի, ու այնքան ապաստան գտած կենդանիները, թռչունները, եւ բոլոր անոնք որոնք կ'օգտուէին այդ ծառէն դուրս գան: Բայց Աստուծոյ պատուէր կու գայ ցոյց տալու նաեւ ողորմութիւն, ըսելով. «**անոր արմատներն ու կոճղը երկրի մէջ թող մնայ ու երկինքի ցօղով թրջուի եւ անոր բաժինը դաշտի անասուններուն հետ թող ըլլայ, մինչեւ անոր վրայէն եօթը ժամանակ անցնի**» 23 հմր: Որպէսզի անով գիտնայ, թէ «**մարդոց թագաւորութեանը վրայ Բարձրեալը կը փրէ ու զանկաւ իր ուզածին կու տայ**» 25 հմր:

Այդ որքան ալ վճիռը խիստ է, սակայն, կայ փակաւին Աստուծոյ ողորմութիւնը, որուն համար ալ Դանիել կը թելադրէ ըսելով. «Քու մեղքերդ արդարութեամբ ու քու անօրէնութիւններդ աղքատներուն ողորմելու մէկդի ձգէ» 27 հմր: Այս թելադրութիւնը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ ապաշխարութեան առիթ, վերադառնալու Աստուծոյ: Բաւարար չէ զԱստուած ճանչնալը, որուն համար Առաքեալը պիտի ըսէ. «Դեւերն ալ կը ճանչնան ու կը սարսափին», այլ Աստուծոյ վերադառնալը գղջումով ու ապաշխարութեամբ: Ահա Աստուծոյ ողորմութիւնը հանդէպ մարդ արարածին: Այո, մի գուցէ դժուար ընդունինք, թէ ի՞նչպէս կարելի է այսպիսի ահաւոր անձնաւորութիւն մը, որու անունն իսկ սարսափ պարճառող, սակայն Աստուած առիթ կու տայ: Աստուածիս առիթ կու տայ բոլորին անխափր եւ այդ առիթը փրուած աշխարհ ղրկելով Իր Միածին Որդին, մեր Տէրն ու Փրկիչ Յիսուս Քրիստոսը, որուն պարարագումով Աստուած առիթ փրուաւ որպէսզի անով մեղաւոր մարդը փրկութիւն ունենայ: Եթէ ընդունեցինք այդ հրաւերը երանի մեզի, այլապէս հաբուածի շարունակութիւնը կու գայ մեզի ցոյց տալու, որ երբ հասնի պահը արդէն ժամանակ չկայ Աստուծոյ անդառնալի վճիռը կը կատարուի, եւ տեսէք թէ ինչ տեղի կ'ունենայ. «Այս չէ՛ այն մեծ Բաբելոնը, որ ես իմ զօրութիւնովս ու կարողութիւնովս իմ մեծութեանս փառքին համար թագաւորութեան փուն շինեցի» 30 հմր: Նոյն պահուն ձայն մը լսուեցաւ եւ ըսուածը կատարուեցաւ 33 հմր: